

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

20. Dies Augusti. Sæpè homo, cùm est in se, non est secum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Augustus.

Tessera.

651

ad Deum, his voculis: *O amabilissime Deus? Quomodo tu solus in me non vivis? aut quomodo ego non vivo in te totus, cum ames me? Dum noctu decumbis: O amabilissime Deus! quam dormit secure, pro quo vigilat Amor: Nukas metuo insidias, ubi Amor habet excubias? Dum animum relaxas: O Dilecte cordis mei gaudium, quia amoris mei delitium! da, ut amando te, semper sim hilaris; qui, offendendo te, merito sum tristis. Dum ad meditandum quid boni te disponis: Quid meditabor de te? O amabilissime Deus: aliud nihil, quam quod sis amabilis, & in omnibus amabilis? in culpis, quas remittis! in poenis, quas mitigas; in criminis, quibus expias? in beneficiis, quibus cumulas. Dum occurris divitibus: O quam dives, mi dilecte! cui sufficis, Quam pauper, cui tu satis non es; O amor meus! quid extra te? quid ultra te queram? Desint omnia, modo tu me, & ego te possideam. Dum ab aliis despicitur: O amor! amari a nihilo cupis, & ita quietem, ut sis paratus dare omnia, pro amore nihili. Quid deam? Sim nihil, fiam nihil, habeam nihil per amorem: ut tibi amato tribuam, quae debeo omnia, Alias, quacunque occasione: Utinam Deus, tantum te amarem, quantum aliquis in caelo, & terra haectenus amat. Denique millies per diem: Quis mihi det infinita corda, quibus in infinitam aeternitatem infinities te amem: Si dum spiras, sic aspires ad caelum, & suspires ad Deum, pie expirabis, ut aeternum respices in Deo: Ad caelum aspirans, feliciter expirabit.*

20. DIES AUGUSTI.

Sepè homo, cum est in se, non est secum. *Chrysol. Jerm. 5.*

1. In

Attentio I.
in oratione.

In illo Sacrosancto, quod quis in
dum orat, cum supremo Numine
commercio, requiritur maxima
mi Attentio. Cave igitur, ne cum
in te, non sis tecum. Mens hominis incredibiliter
mutabilis. Nec enim, qui corio suo ludit Cham
leon, tam est varius ascitiorum colorum mutat
ne, quàm nostra mens variegatis cogitationibus
sparsa, & discriminata. Hinc exurgunt infimarum
rû imagines, quibus lux divina inobscuratur; Dei
ces impediuntur, devotionis fructus carpitur. H
pudor animi imperfecti, qui velut totus in corpore
dimerfus, & in carne obrutus sit; vix quidquam
test cogitare, quod non sit vanissimis imaginibus
ctum, & vilium rerum cogitatione, veluti colubæ
dehonestatum. Quapropter ibi Divinam Majestatem
tem offendit, ubi offensam decuisset sibi propitiare.
Huc refert S. Gregorius, quod de muliere magna
ma dicitur: (a) *Post dierum circulum, Annam concipisse.*
Quandam enim rationem agnoscit, & veritatem
ginem animi aberrantis. Hoc verò circulo impedito
xo, volatico, & labyrinthico dum agitur mens, in
volubilitate sua nihil concipit, nullum edit fructum
luce dignum; sed inanis in sordibus, & jejunitate
hæret. Quid igitur miramur, aridos multos, steriles
que reperiri, qui nihil magnum, cœleste, divinum
concipiant; cum per petuò mens in humilium rerum
affectu volutetur, & in circulo illo perenni ab
rum cogitationum circumrotetur?

II. Tunc verò homo, licet sit in se, non tamen

[a] *In l. I. Reg.*

Augustus.

secum; quia stultâ, & inutili peregrinatione exul est à
 se, & à Deo. Divinitas, ait S. Dionysius, ipsa qui-
 dem omnibus præsens est, non tamen ei præsentia
 sunt omnia; sed cum eam sanctis precibus, & tran-
 quillâ mente, & apto ad divinam unionem animo
 appellamus; tunc denique nos etiam præsentem su-
 mus. Colligenda igitur mens, & revocandus velut
 domum est animus, qui per infinita curiosissimè, &
 vagantissimè palabundus vagatur. Sunt enim quidam,
 quorum animus, velut taberna est meritoria, quâ non
 tantum homines; sed & brutæ animantes excipiun-
 tur. Deprehendas in illis & superbos equos, & pigros
 asinos, & maculosos in cœno voluptatis porcos, hoc
 est, qui turbam omnium affectionum, & cogitatio-
 num suscipiant. Rusticorum prædiorum instar, lu-
 dentes, volentesque omne genus servitutum ad-
 mittunt; iter, actum, viam, aquæductum. *Iter*,
 inquit Juris-consulti, est jus homini, commeandi
 in alienum prædium: *Actus*, agendi jumenta: *Via*,
 viam vehicula inducendi: *Aquæ-ductus*, aquæ deri-
 vanda. Ita in cor illud tot servitutibus obnoxium &
 humana se ingerunt negotia, & affectiones contra-
 riæ Rationi; ut equus, & mulus commeant, & nuga-
 rum vehicula inducuntur; fædæ etiam fortè cloacæ,
 putentesque defluunt. Hoc igitur est in primis oracu-
 lo providendum; ut animum ab omnibus illis im-
 pedimentis purget, & expediat, & tumultum cordis
 sedet; ut vim omnem, & devotionem adferat ad Dei
 cultum.

III. Timor Domini, qui officii sui unumquem-
 que monere debet, sit incumbenti in precationes; ut
 in

qui attentionem, modestiam, reverentiam, & maximum animi silentium imperet. Quod si lubeat immensa spatia, dum precaris, vagari; quid tamen mensum, quàm Dei immensitas? quocumque curam illi occurris prompto tibi succurrere, si ad illum necessitate recurris. Proderit, ut tempore oratione contineas intra gyrum modestiæ; nec divagante antè animum componere; ut sit sedatus, & disponere, cogitando, quid agas; quò tendas, quid intendas cum quo agas, cui sis locuturus; & quid, & quomodo cum eo locuturus. Quapropter, cum orationis negotium omnium negotiorum negotiosissimum quia est cum suprema Majestate de negotiis summi momenti colloquium: quisque, prius quàm illi aggreditur, & locum oraturus ingreditur, imitetur D. Bernardum, cujus hodie dies est solemnis, cu oraturo familiare erat dicere: Veniens ad Ecclesiam, pone manum super ostium, & dic: *Expectate hic cogitationes male, intentiones, & affectus cordis, & appetitus carnis. Tu autem, anima mea, intra in gremium Domini tui, ut videas voluptatem Domini, & visites templum ejus.* Si hoc modo imiteris Bernardum, excipiet Deus tuam orationem, sicut suavitentem Bernardum. Itaque, dum oras, totus attende illi qui totus intendit tibi. Decet enim oraturum,

Numen ad immensum, totum convertere sensum.

21. DIES AUGUSTI.

Magna est miseria, superbus homo; sed major misericordia, humilis Deus. *S. August. de Civitate Dei, lib. 1. c. 4.*

Augusti
Reverentia in oratione.

aurei car
duo uber
bur conc
rentio au
& præsen
corum c
quo mer
mendat c
rix illam
magni R
pidula
na, omni
Deus in i
gat, ut el
Dei mise
men non
fericors,
Quomo
Deus su
seria, li
quantâ p
solis ami
na pom
explicat
II. R
ad orati
Gratiæ
sed exc